

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
5. marts 2003

Sag T-24/01

Claire Staelen
mod
Europa-Parlamentet

»Tjenestemænd – almindelig udvælgelsesprøve – stopprøver –
udvælgelseskomitéens beføjelse til at fravige tærsklerne
for de i meddelelsen om udvælgelsesprøve krævede antal minimumspoint –
sammenlignende prøver – formaliteten«

Fuldstændig gengivelse på fransk II - 423

Angående: En principal påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EUR/A/151/98 truffne afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til de prøver, der fulgte efter prøve VII.A.d), og en subsidiær påstand om godtgørelse for den ikke-økonomiske skade, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Udfald: Den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EUR/A/151/98 truffne afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til de prøver, der fulgte efter prøve VII.A.d), annulleres. Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – søgsmål – akt, der indeholder et klagepunkt – afgørelse truffet af en udvælgelseskomité om nedsættelse af det i meddelelsen om udvælgelsesprøve krævede antal minimumspoint – afvisning (Tjenestemandsvedtægten, art. 90, stk. 2)

2. Tjenestemænd – udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver – betingelser for beståelse – fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøve – udvælgelseskomitéens nedsættelse af det i meddelelsen om udvælgelsesprøve krævede antal minimumspoint – procedurefejl, der kan påvirke det endelige resultat af udvælgelsesprøven [Tjenestemandsvedtægten, bilag III, art. 1, stk. 2, litra e)]

1. Retsakter eller beslutninger, der kan være genstand for et annullationssøgsmål, omfatter kun akter, der afføder bindende retsvirkninger, som berører sagsøgerens interesser i den forstand, at hans retsstilling herved ændres væsentligt. Når der er tale om retsakter eller beslutninger, som tilvejebringes gennem flere faser, f.eks. under en intern procedure såsom en udvælgelsesprøve, kan kun sådanne retsakter anfægtes, som definitivt fastlægger institutionens standpunkt som afslutning på den pågældende procedure, og således ikke foreløbige foranstaltninger, hvis formål er at forberede den endelige beslutning. Sådanne retsakter indeholder ikke et klagepunkt i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, og kan kun anfægtes som led i et søgsmål anlagt til prøvelse af retsakter, der kan annulleres.

En afgørelse truffet af en udvælgelseskomité om nedsættelse af det i meddelelsen om udvælgelsesprøven krævede antal minimumspoint for beståelse af stopprøver udgør ikke en anfægtelig retsakt og kan kun anfægtes af en ansøger som led i et søgsmål anlagt til prøvelse af en akt, der indeholder et klagepunkt mod ansøgeren.

(jf. præmis 32-34)

Henvisning til: Retten, 15. juni 1994, sag T-6/93, Pérez Jiménez mod Kommissionen. Sml.Pers. I-A, s. 155, og II, s. 497, præmis 34 og 35; Retten, 2. maj 2001, sag T-208/00, Barleycorn Mongolue og Boixader Rivas mod Rådet og Parlamentet, Sml.Pers. I-A, s. 103, og II, s. 479, præmis 34.

2. Selv om ansættelsesmyndigheden råder over vide skønsebeføjelser ved fastlæggelse af adgangsbetingelserne for en udvælgelsesprøve, er en udvælgelseskomité bundet af ordlyden af en offentliggjort meddelelse om udvælgelsesprøve. Ordlyden af meddelelsen om udvælgelsesprøven udgør såvel den retlige ramme for udvælgelsesprøven som for udvælgelseskomitéens skønsudøvelse.

Selv om udvælgelseskomitéen fastsætter sværhedsgraden for en udvælgelsesprøve ved inden for sit vide skøn at fastsætte enkelthederne vedrørende og det nærmere indhold af de prøver, som er foreskrevet i meddelelsen om udvælgelsesprøven, fastsættes tærsklerne for beståelse af prøverne af ansættelsesmyndigheden i meddelelsen om udvælgelsesprøven i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, litra e), i bilag III til vedtægten, der bestemmer, at denne meddelelse ved en udvælgelsesprøve på grundlag af prøver bl.a. bør specificere prøvernes karakter og vurderingen af dem. En udvælgelseskomité, der ændrer kravene til beståelse af prøverne, behæfter derfor udvælgelsesproceduren med en fejl.

En procedurefejl kan ganske vist kun gøre en afgørelse ugyldig, hvis det godtgøres, at den kunne have fået et andet indhold, hvis fejlen ikke var begået, men udvælgelseskomitéens nedsættelse af tærskler for beståelse, der havde som direkte virkning, at antallet af ansøgere ved de efterfølgende sammenlignende prøver blev væsentligt forhøjet, kan netop gøre forløbet af disse prøver ugyldigt.

Sammenlignende prøver er per definition prøver, hvor hver ansøgers præstation bedømmes i forhold til de andres præstationer, således at antallet af ansøgere, der gives adgang til disse prøver, kan have indflydelse på komitéens vurdering af ansøgerne. Vurderingerne afspejler bedømmelsen af en ansøgers præstation i forhold til de andre ansøgers præstationer. Men jo større antallet af ansøgere ved denne type prøver er, jo højere er udvælgelseskomitéens krav til ansøgerne. Dette resultat kan kun ændres, hvis den sagsøgte institution kan bevise, at hver ansøger er bedømt således, at enhver sammenligning med de andre ansøgere er udelukket, for hvis der indtræder en uregelmæssighed under udvælgelsesprøven, påhviler det den sagsøgte institution at bevise, at uregelmæssigheden ikke har påvirket de endelige resultater af prøven.

(jf. præmis 47, 51-54, 57 og 58)

Henvisning til: Domstolen, 18. februar 1982, sag 67/81, Ruske mod Kommissionen, Sml. s. 661, præmis 9; Domstolen, 23. april 1986, sag 150/84, Bernardi mod Parlamentet, Sml. s. 1375, præmis 28; Domstolen, 10. december 1987, forenede sager 181/86-184/86, Del Plato m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 4991, præmis 36; Retten, 12. juli 1990, sag T-35/89, Albani m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 395, præmis 43-45; Retten, 21. maj 1996, sag T-153/95, Kaps mod Domstolen, Sml.Pers. I-A, s. 233, og II, s. 663, præmis 37; Retten, 16. april 1997, sag T-80/96, Fernandes Leite Mateus mod Rådet, Sml.Pers. I-A, s. 87, og II, s. 259, præmis 27; Retten, 11. februar 1999, sag T-200/97, Jiménez mod KHIM, Sml.Pers. I-A, s. 19, og II, s. 73, præmis 55.